

ПРОВЕРЕНА

1957 г.

ПРОВЕРЕНО

1995 год.

умре за тѣхъ, както умрѣхъ блаженныѣ Авксентій и Паисій, и радваше са. Комисаритѣ напротивъ видѣхъ, че плановѣтѣ имъ са изиграхъ. и досадувахъ. Единъ умникъ отъ тѣхъ отиде по далеч и каза, че не имъ трѣба такъвъ екзархъ, който не слуша тѣхъ, комисаритѣ, а слуша вѣстници и народа. Това бѣ пріятно за народа, повтаряме, защото показа на синца ни, че дѣдо Антимъ не разбира своитѣ длѣжности тѣй, както са щѣше на комисаритѣ, нъ че той мысли и прави тѣй, както трѣба да постѣпва единъ христіанскы пастырѣ и добъръ българинъ.

Дѣдо Антимъ не са залѣгва отъ прѣимущества на чина и не забравя зарадъ тѣхъ, какъ и, съ каквы условія са добиватъ тѣзи прѣимущества. За него не е важно достоинството, а упражненіето на това достоинство и характера на онѣзи дѣйствія, които са изискватъ отъ него. Като благодаримъ публично на дѣда Антима за благородныѣ му чувства, ный си позволяваме да му кажемъ, че българскый народъ много чака отъ неговата твърдостъ и че послѣдній ще знае да почете истинскый пастырѣ и да го поддържи въ неговитѣ усилія за тѣржеството на българскыѣ правдини. Миліоны хора обръщатъ очитѣ си къмъ васъ, дѣдо Антиму, и чакатъ или въскресеніето на тѣхната убита черкова, или дълговѣчното ѣ погребеніе въ пепелището на народното разореніе!

Цариградъ 1-й Мартъ 1872.

Т. И.

1872 : октомври : 19 : Денъ
цены : 2 : гроша
Димитър : Панајотовъ

ПРОВЕРЕНО
2007 г.